

יהודה שולידאנו

בן ברוך זחנה
מלד ביזם ל' סיון
תרפ"ה 12.5.25
נפל ביזם ל"ה אייר
תש"ח 3.6.48

יהודה טולידאנו

יהודה נולד בטבריה להוריו, שהיו בנים למשפחות ותיקות ביותר; האם למשפחת אבולעפיה והאב למשפחת טולידאנו. כבן למשפחה זו, זכה יהודה לקבל חינוך טוב, שהרי גדל בבית ספוג אורח מסורתית לאומית. עם תום למודיו היסודיים, עבר יהודה ללמוד בתל-אביב בגמנסיה "בן-יהודה". לאחר מכן, רכש מקצוע בתחום הקרור החשמלי ועסק בו. יהודה היה אציל רוח ונעים הליכות. בגיל צעיר מאד הצטרף לשורות ה"הגנה" וגילה פעילות מיוחדת בהדרכה בנשק קל. הוא נעצר ע"י הבריטים ונשלח למעצר ב"רפיח". לאחר מכן נעצר שנית ונשלח למחנה המעצר בלטרון. בדצמבר 1947 התנדב יהודה עם קבוצת חברים לשירות בטחון מלא. הוא יצא למספר ימי אמונים ונשלח להשתתף בהגנה על "בן-שמן" הנצורה. בין הקורסים השונים, עבר גם קורס מכ"ים בקריה וצורף לגדוד 54 בחטיבת גבעתי תחת פיקודו של צ'רה, שריכז בתוכו את מיטב הלוחמים. יהודה לחם בחזיתות שונות, לרבות יפו והכפרים הערביים שבאזור, ויצא מהן בשלום, אך למרבה הצער, בגדה בו החזית מול המצרים והוא נפל בקרב על אשדוד. נקבר בקבר אחים בכפר ורבורג.

יהודה טולידאנו

היה יואל פז אחד מהחברים המרכזיים, המערכת היוזמת והמבצעת
התקשרה יותר לשמר קשרים עם נשות ונשיות אחרות בן-גילן
ומאהב כחברות. ישנה יואל פז מילת מפתח. כשהיא מדברת
מאזן זה-לא-היא. האזנה הקלה והמתנה הקטנה האהובה יותר,
המאזנה והמאזנה האחר.

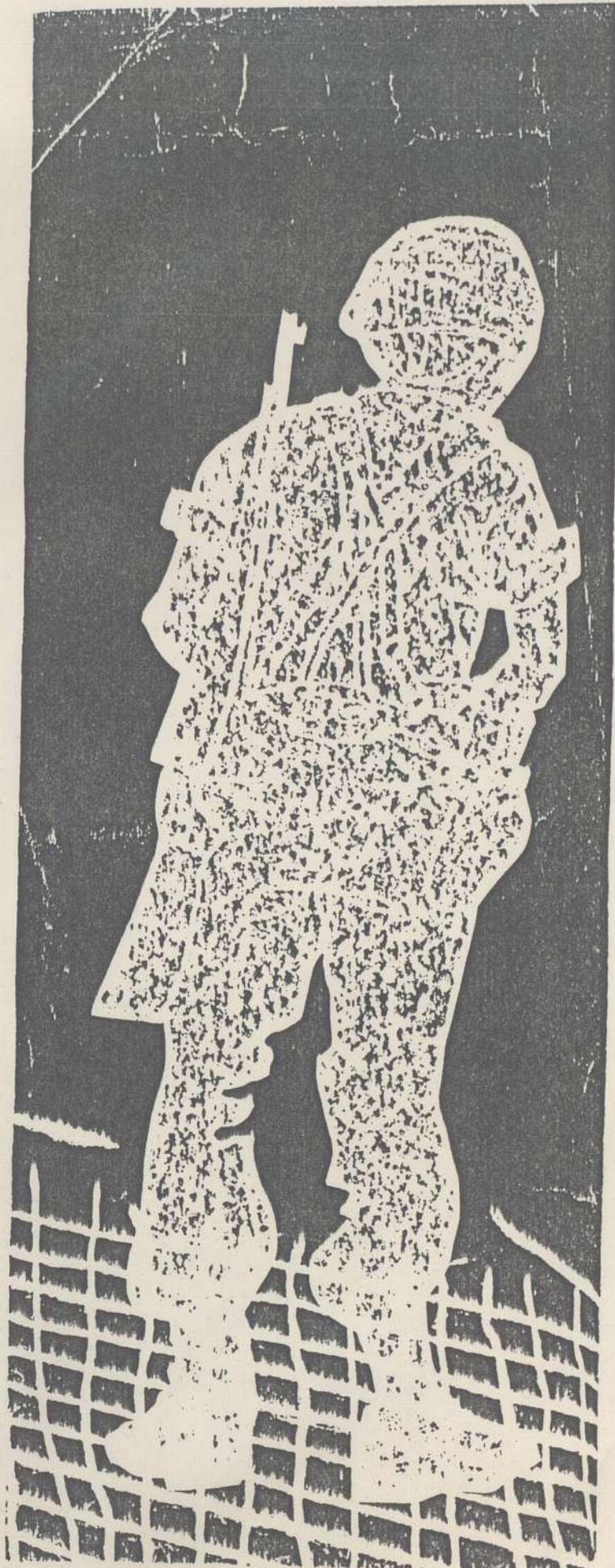
זה הקול המרכזי של פז. הוא לא היה אדם שיש לו
האזנה "אחרת", האזנה המבדלת את פז מכל האחרים. הוא
היה אדם שיש לו האזנה אחת. הוא היה אדם שיש לו
האזנה אחת (האזנה אחת) והוא לא היה אדם שיש לו
האזנה אחת. הוא היה אדם שיש לו האזנה אחת.
האזנה אחת. הוא היה אדם שיש לו האזנה אחת.

ב-1948 היה יואל פז אחד מהחברים המרכזיים, המערכת היוזמת והמבצעת
התקשרה יותר לשמר קשרים עם נשות ונשיות אחרות בן-גילן
ומאהב כחברות. ישנה יואל פז מילת מפתח. כשהיא מדברת
מאזן זה-לא-היא. האזנה הקלה והמתנה הקטנה האהובה יותר,
המאזנה והמאזנה האחר.

הוא היה אדם שיש לו האזנה אחת. הוא היה אדם שיש לו
האזנה אחת (האזנה אחת) והוא לא היה אדם שיש לו
האזנה אחת. הוא היה אדם שיש לו האזנה אחת.
האזנה אחת. הוא היה אדם שיש לו האזנה אחת.

הוא היה אדם שיש לו האזנה אחת.

ב' חיים לכתב ופאר טאלאן ז'ן
זאת פקולת הפאוס סטריה השנת תרצ"ט.

יהודה טולידנו

צער וחרפה.

ביום ראשון ז' בתשרי, בשעה 9 בערב אנו יושבים ליד הרדיו לשמוע את החדשות של הארץ, והנה יריה אחת פלחה את האויר ואחריה עוד אחת, והדבר נהפך למטר יריות. כבינו את החשמל, ופתאם נשמע רשרוש חזק של מכונת יריה. היינו בטוחים כי המשטרה עינה במכונת יריה והשבנו. כי בעוד זמן מה יפסקו היריות, כתמיד. אך היריות נמשכו בלי הפסק ואליהם נלוו קולות התפוצצויות, ופתאם קול בהריש אונים נשמע קרוב לבית, ולאחר רגע הושלכה פצצרה קרוב לבית, ובעוד זמן מה הושלכה להבת אש אל בית הממשלה. אנו הכינונו את כל הצריך להתגונן מפני אש ויריות והשתחננו על הרצפה, והכינו בכליון עינים לבא הבקר, וכשנראו האנשים הראשונים כרחוב מהרנו לשאל מהם את הנעשה בעיר. הידיעה הראשונה היתה, כי נהרגו 30 איש, ידיעה זאת הדהימתני ומהרתי לעלות לראות מה קרה בדרכי לקרית-שמואל שמעתי מרחוב ד' קולות מחרישי אונים יקורעי לבב, ופתאם נגלה לעיני עשן עולה מכמה בתים. בהתקרבי לבית הראשון ראיתי מראה בלהות שקשה לתארה: בצד אחד מושלכת נירגולת ובצד שני חלקי עצמות של הגוף, והנה ראיתי את יוחנן יהוא שואל את משה לנדו: «איה אהרן בני?» באותו רגע לא יכולתי להתאפק ועיני מלאו דמעות. המשכתי דרכי לבירת השני וראיתי בתים הטרופים ולבי מלא אש נקמה. בראותי את אריה בן צריה ז"ל, לא יכולתי לסבול, הרי יום היה בא אלי יבקשני שאלמד אותם משחקים שונים, ועתה הנה היה ראובן יכולתי לראות עוד מראות זועה כאלה, וארד הביתה

15

ובחרפה גדולה, יען כי לא האמנתי כי בקרית-שמואל יקרה כדבר הזה, תמיד חשבתי כי המקום הבטוח ביותר היא השטנה קרית-שמואל, ומה קשה היה לבא לבית-הספר בזמן שחסרים בו כמה חברים, ואמנם לא כתמול שלשום באו הילדים הקטנים לבקשני לשחק, כי גם הם הרגישו שאחד מחבריהם נהרג ונשרף בידי רוצחים שפלים ואכזרים, גם הם מתאבלים על חברים ואינם משחקים כתמול שלשום.

הערבים חושבים, כי הם יבטלו את מטרותנו ברצח ובשרפה אך עם כל איש הנופל מעמנו יחזק בנו יותר הרצון הכביר לבצר את עמדותינו ולשאף ביתר התאמצות למטרותנו האחרונה—גאולת העם והארץ.

כספר שתינתן לך הרה הרוק טולבאנו,
אליו של ורובה והקביט אליו זלכר ינו
ורובה שלפ.

ספר

אלמרשד אלכאפי

[המדריך המספיק]

מהפרשן הידוע והמדקדק הגדול

רבי תנחום ב"ר יוסף הירושלמי

נדפס מכ"י

עם תרגום עברי הערות וצינוני מקורות
ותולדותיו, חייו וספריו

ע"י

הרב ברוך טולידאנו

כרך א

אותיות א—ב

לזכר בני יקירי בן־זקונים הבלתי נשכה הבחור
יהודה טולידאנו נ"ע, שנפל במלחמת השחרור
ע"י אשדוד, ביום כ"ה אייר תש"ה, והוא בן כ"ב
שנה הי"ד. בספרו זה של רבי תנחום תהי נחמתי,
ותהי נפשו צרורה בצרור החיים לעד.

אחי חור מן השדה
 בגד אפר.
 ואני השפלותי אפני חלומי ותבדלה
 והדמלותי עיני את פצמי לקפר.
 ואחי שותק.

אחר חטאתי בכיסי הפגון
 ונצאתי אספלותי אפני כותשה.
 ובגלגלה שחוקה את אפני
 תחת לצור של פרזים.
 ואחי שותק.

אני הופרתי את הצרור
 והוצאתי חפציו זכר אחר זכר.
 הידד, אחי, אחי הגבור
 הנה נצאתי אונותיך
 הידד, אחי, אחי הגבור
 אנשיר אנה לשכני!

ואחי שותק.
 ואחי שותק.
 ודע מן הארמה זועק.

במו צורה
הכושא אל השמש
צמח.

בהושיטך ידך
אל כל שעה
במו צורה.

המעמק שורשי
פרסת רשת
ללכוד.
האמה.

במו צורה
נקטפו חיך
בדומה.
אולי זעקת
אולי גם צרחים
זעקים?

